

בש"פ 1138/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1138/23

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

פלוני

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-
יפו מיום 10.1.2023 במ"ת 16-08-48950 שניתנה
על-ידי כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה:

עו"ד שרון זלינגר, עו"ד רצון דרחי, עו"ד אליקה לוי

בשם העורר:

עו"ד ורד חלאוה, עו"ד ארץ ריכטנברג

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני עיר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בתל אביב-יפו מיום 10.1.2023 (מ"ת 16-08-48950, השופט א' הימן). בית המשפט המוחזוי דחה בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עיקרי ההליכים הקודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. העורר, שהוגש נגדו כתוב אישום בגין שורה של עבירות חמורות, ובهن רצח, נתון במעצר עד תום ההליכים מאחריו סORG וברית מזה כSSH שנים ומחאה, מאז יומ 21.8.2016. כמפורט בהמשך, חילק מתוקפת מעצרו חפף עונש מאסר שריצה, וכן מעצר בתיק נוסף. מזה שנתיים ותשעה חדשים הוא נתון במעמד של "עוצר" בלבד. משפטו, המתנהל גם נגד מספר נאשמים נוספים, מצוי בעת בעיצומה של פרשת ההגנה, וסופה עדין לא נראה באופק.

3. העורר הוא בן 43, ומАЗ נעצר חלה הידדרות במצבו הרפואי. לאחרונה הוא עבר ניתוח בגבו, לאחר שהמתין תקופה ממושכת לביצועו. עת הוא עומד בפני תקופת שיקום ארוכה. העורר שבפני נסב על השאלה האם מוצדק בשלב זה להורות על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת בשים לב למכלול הניסיבות, היכולות את המ██ונות הברורה הנש��פת ממנו, התמ██ות המעצר ומצבו הרפואי המורכב.

4. עניינו של העורר שב והונח לפתחו של בית משפט זה מספר פעמים במהלך השנים האחרונות, על רקע התמ██ות מעצרו - הן במסגרת הליני עיון חוזר והן בגין החלטות בבקשת להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים. בהחלטות שניתנו פורטו עיקרי הדברים, ואני רואה צורך לחזור ולפרוס את היריעה העובדתית במלואה. אטמקד אפוא בעובדות הצריכות לעניין.

5. ביום 21.8.2016 הוגש לבית המשפט המחויז כתוב אישום נגד העורר ונאשמים נוספים, אשר תוכן מАЗ מעת לעת. כתוב האישום המתווך בשבייעת (ימים 4.12.2019) מייחס לעורר עבירות של רצח בכונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין), קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, סיוע לאחר מעשה (רצח) לפי סעיפים 260 ו-261(1) לחוק העונשין, וכן ניסיון ליצור נشك לפי סעיף 144(ב2) בצווף סעיף 25 לחוק העונשין והחזקת נشك לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.

6. בד בבד עם הגשתו של כתוב האישום הוגש בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. באוטה עת ריצה העורר עונש מאסר בגין הרשעתו בתיק אחר. בא-כוו הנסיבות אפוא למעצרו עד תום ההליכים נגדו, בכפוף לכך שיותר לו להגיש בהמשך בקשה לעיון חוזר. העורר שוחרר ממשר בחודש יוני 2020, ובמהמשך נושא בעונש מאסר נוסף בן 45 ימים. כמו כן, במשך שבעה חודשים העורר הוחזק במעצר בשל מעורבותו בעניין אחר. ביום 9.4.2021 הגיע העורר בקשה לעיון חוזר, ובגדירה טען, בין היתר, לחולשה ראייתית. לאחר שהתקיימו מספר דינומים, ביום 3.10.2021קבע בית המשפט המחויז כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית מספקת למעצרו. ביום 14.12.2021 מצא בית המשפט המחויז להורות כי המשך מעצרו של העורר עד תום ההליכים יהיה במתכונת של פיקוח אלקטרוני. אולם, ערך שהגישה על כך המדינה התקבל ביום 6.2.2022 (בש"פ 493/22, השופט ע' פוגלמן), לאחר שנקבע כי מסוכנותו הגבוהה של העורר מצידה את מעצרו מאחריו SORG וברית.

7. ביום 10.5.2022 הגיע העורר לבית המשפט המחויז בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו, על רקע החמרה שחלה במצבו הרפואי, שבגינה נדרש לעורר ניתוח בגבו. בקשה זו נדחתה ביום 17.5.2022, וביום 9.6.2022 נדחה אף ערכ שהוגש על כך (בש"פ 3584/22, השופט ע' ברון). לפיכך נותר העורר עצור מאחריו SORG וברית.

8. ביני ובני, הוגשו מעת לעת בקשות להארכת מעצרו של העורר. בכלל זה נדרשתי אף אני להארכת מעצרו בש"פ 4870/2022 מיום 4.8.2022 באותו עניין ציינתי כי הגם שהදעת אינה נוכח ממשכו הארוך של המעצר, ואף שההאשמים האחרים בפרשה, גם מצדם נשקפת מסוכנות גבוהה, והעבورو כבר למעצר בפיקוח אלקטронני - "יש טעם באבחנה מסוימת [בין העורר - ד' ב' א'] לבין הנאים האחרים... למעשה חירותו נשללה רק בשנתיים האחרונות, עם תום ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו בגין הרשעתו בתיק אחר" (שם, בפסקה 25). עוד ציינתי כי לא נעלם מעניין מצבו הרפואי של העורר, אך בשים לב לכך שסוגיות מצבו הרפואי והקשיטים שהוא מעורר לא עמדו בМОקד הדיון, אין מקום לסתות מההכרעה שניתנה אך כחודשים קודם קודם כן במסגרת דחית העורר על ההחלטה בבקשת לעיון חוזר (בש"פ 3584/22 שהוזכר לעיל).

9. בקשה נוספת להארכת מעצרו של העורר נדונה בש"פ 6783/22 (השופט י' כשר). בעניין זה נקבע ביום 7.11.2022 כי "טרם הגיע המועד בו נקודת האיזון, למرات המסווכנות הרבה הנשקפת ממנו, מצדיקה להורות על מעבר למעצר באיזוק אלקטронני או על חלופת מעצר כלשהו" (שם, בפסקה 12). לצד זאת הודגש באותו שלב:

"מטרידה, מאד, התמונה המצטנית באשר למצבו הרפואי של [העורר] וביצוע הניתוחה שהוא נזקק לו... הצורך הדוחף בניתוחו של [העורר] אינו שני בחלוקת ומוטפל באמצעות שירות בית הסוהר מזה תקופה ארוכה (יותר משנה וחצי). אולם, בפועל, מועדים שנקבעו לביצוע הניתוחים נדחו, והמועד הקבוע עתה הינו בפברואר 2023. ... המצב בו קיים חשש ממשי וمبוסס כי מי שנעצר עד תום ההליכים מאחריו סורג ובריח עלול, בשל כך, להפגע באופן דרמטי בבריאותו, הינו מצב שיש לפעול, ככל הניתן, כדי למנוע אותו ולהפסיקו. ... היה ויתברר בעבר כי, הלכה למעשה, משמעות המשך מעצרו של [העורר] מאחריו סורג ובריח הינה שהניתוחה הנדרשת איננו מבוצע תוך זמן סביר (ולא באשמהת [העורר]), יכול וכפ' המאזנים תיטה לעבר שחרורו של [העורר] מעצר מאחריו סורג ובריח" (שם, בפסקה 14).

10. בעקבות ההחלטה האמורה הגיע העורר לבית המשפט המחוזי בבקשת לעיון חוזר בתנאי מעצרו. בבקשת זו עתר העורר להוצאתו המיידית והדחופה ממעצר לצורך הניתוח, ולאחריו להתריר את שחרורו לצורך הליך שיקום בביתו או במוסד אחר, בפיקוח מפקחים וחברת שמירה. העורר טען כי במשך שנתיים, בעודו נתון במעצר ובאחריות המדינה, הוא הפרק לנכח, כי מצבו הרפואי הולך ומידדר וכי "מדובר בהצלת חיים".

11. ביום 24.11.2022 דחה בית המשפט המחוזי בקשה זו. בית המשפט המחוזי הבahir כי בפנוי שלוש מחלוקות: האחת באשר לזיהות הרופא המנתה; השנייה באשר לעיתוי ולמוסד שבו יבוצע הניתוח; והשלישית באשר לאפשרות שחרורו של העורר לאחר הניתוח להליך שיקום. בית המשפט המחוזי ציין, בכל הנוגע לשתי המחלוקות הראשונות שעוניין פרטיו ה konkretiyim של הניתוח, כי התשובה להן מצויה בשני מסמכים חסויים שהועברו לעיונו. בהקשר זה הובהר כי "ההחלטה בעניין זה מעורפלת, אך בנסיבות העניין הערפל מחייב המציאות". באשר למחלוקת השלישית, שעוניינה שחרורו של העורר בתנאי מעצר בבית לצורך הליך שיקום לאחר הניתוח, קבע בית המשפט המחוזי כי בבקשת זו מקדים אותה זמנה, שכן היא הוגשה לפני ניתנו הוראות הרופא המנתה בדבר הצורך בהליך שיקום, משכו והאופן שבו ראיו לבצעו. מילא, כך נקבע, במצב זה לא ניתן להעיר את השפעת מצבו הרפואי של העורר על מסוכנותו. עוד סבר בית

המשפט המחויזי כי מכל מקום, ההליך ההולם והרואי לבחינת הסעד המבוקש הוא עתירת אסир ואון להידרש לטענות העורר בגדרי הליך המעצר. בית המשפט המחויזי הוסיף וצין כי הוא סבור שהמסוכנות הגבואה הנש��פת מהעורר "מחיבת את שהותו בין כתלי בית המעצר גם בתקופת השיקום, אותה יוכל לעבור בהתאם לצרכיו במסגרת שירות הרפואה של שב"ס".

12. העורר הגיע על כך ערר, זהה נדחה ביום 4.12.2022 (בש"פ 8037/22, השופט י' עמית). לאחר עיון בחומר החסוי וקיים דיון קצר במעמד צד אחד, נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחויזי לפיה לא "מסר לעורר מידע בדבר מועד הניתוח וזחות הרופא המנתח, משיקולי בטיחון הציבור. אשר לסעד הנוסף שהتابקש - שחרורו של העורר לאחר הניתוח - נקבע כי המתכונת המתאימה לדיוון בסוגיה זו היא עתירת אסיר שתוגש לבית המשפט לעניינים מינהליים, משום שהוא "המסלול הרואוי והמקובל" להציג חומר חסוי בבית המשפט בדבר מסוכנותו של העורר. מכל מקום, הובהר כי בקשתו של העורר הקדימה את זמנה, משום שהוגשה טרם הניתוח, כאשר צרכיו השיקומיים-סיעודיים אינם ברורים, וממילא שב"ס לא חוות דעתו בכל הנוגע לאפשרותו לספק צרכים אלה.

13. בעקבות זאת, ביום 13.12.2022 העורר הגיע עתירת אסיר לבית המשפט המחויזי בbara שבע בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (עת"א 25877-12-22). העתירה כוננה לכך שהעורר יועבר באופן מיידי לאחר הניתוח לשיקום במרכז רפואי שיקומי מחוץ לכתלי בית המעצר, ולהלופין למסירת מידע על הליך השיקום המתוכנן על-ידי שב"ס. בית המשפט המחויזי קבע, בהחלטתו מאותו היום, כי בקשה לשחרורו של העורר ממעצר או למעצרו בפיקוח אלקטרוני צריכה להיות מוגשת אך ורק במסלול הפלילי. לגוף הדברים, נקבע כי כל עוד העורר לא עבר את הניתוח, מדובר בעתירה תיאורטית שדינה להימחק. לצד זאת, בית המשפט המחויזי הורה לשב"ס להודיע עד ליום 18.12.2022 כיצד הוא נערך לטיפול בעורר מיד לאחר הניתוח והאם יש ביכולתו לבדוק את העורר במידע הרלוונטי מיד לאחר הניתוח. עוד נקבע כי העורר יהיה רשאי להגיש עתירה לאחר הניתוח, גם אם טרם קיבל את תשובה שב"ס.

14. שב"ס לא הגיע הודעה עדכון כאמור. העורר נוכח ביום 21.12.2022 ושוחרר מבית החולים ביום 27.12.2022 למשך יום הניתוח, ובעוודו מאושפז, הגיע העורר עתירה נוספת לבית המשפט המחויזי בbara שבע (עת"א 48355-12-22), שכוננה להעברתו למרכז שיקומי חיצוני ולהלופין להכנות רופאים מומחים לבית המעצר על מנת לבדוק את העורר (באופן פרטיו). בפסק דין מיום 1.1.2023 קיבל בית המשפט המחויזי את העתירה בחלוקת, במובן זה שנקבע כי העורר יוכל להיבדק על-ידי מומחה בתחום הנירולוגיה בתוך עשרה ימים. לצד זאת, ולאחר שניתנו הבהרות מצד שב"ס, הורה בית המשפט המחויזי על מתווה הטיפול בעורר בין כתלי בית המעצר, ודחה את בקשתו להעברתו למרכז שיקומי.

הבקשה הנוכחית לעיון חוזר בהחלטת המעצר

15. ביום 27.12.2022, עוד קודם למתן פסק הדין בעתירה המתווארת, הגיע העורר לבית המשפט המחויזי בתל אביב-יפו, במסגרת הליך המעצר, בקשה לעיון חוזר - היא שעומדת במועדן היליך דין. בבקשתו עתר העורר להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, תחת פיקוח אונשי, בערבויות ובכל תנאי שבית המשפט ימצא לנכון. להלופין, ביקש העורר להתר את יציאתו מבית המעצר לצורך שיקומו לאחר הניתוח, בביתה או במתќן אשפוז אחר, בתנאים שיקבשו. העורר

טען כי הטיפול שהוא מקבל בבית המשפט אינו הולם את צרכיו הרפואיים ועלול לגרום לו נזק בלתי הפיך עד כדי נוכחות. הוא ציין כי אינו מקבל תזונה רכה, כי אינו מקבל את טיפול הפסיכיאטריפה שלו הוא זזוק, כי לא מתאפשרת יציאתו להילאה ארבע פעמים ביום כפי שהומלץ על-ידי רופאו, וכי לא נערכות לו בדיקות על-ידי אורתופד, נירולוג והמטלולוג. העורר הוסיף כי אביו, המשמש לו תומך, הוא אדם סיועדי בעצמו. במסגרת הבקשה הודגש חלוף הזמן הרב שעבר מתחילה מעצרו, ונטען כי ההליך העיקרי לא צפוי להסתיים בזמן הקרוב. עוד עמד העורר על כך שיתר המעורבים בפרשה והעבورو זה מכבר למעצר בפיקוח אלקטרוני, בציינו כי ביחס אליהם "לא התמסחה ولو אחת משלל' נבאות העעם' שהשמעה המשיבה". הוא הדגיש כי הוא נתן "במצב סיועדי של ממש. הוא מרותק למיטתו לבוש בסד לצוואו ונאסרת עליו כל תנועה". מצב זה, כך נטען, מפחית באופן דramatic את מסוכנותו.

16. בהחלטה הנזכרת בפתח הדברים דחפה בית המשפט המחויז את הבקשה לעיון חוזר. בית המשפט המחויז ציין כי מקוםן של טענות העורר בדבר הטיפול הרפואי שניתן לו, לרבות בכל הנוגע לצרכיו בשיקום במסגרת מוסד פרטני - להתברר במסגרת עתירת אסир. על כן, ובהתחשב בפסק הדין שניתן בינתיים בעתרה המינהלית שהוגשה, קבע בית המשפט המחויז כי "נקודות המוצא לדין בבקשת לעיון חוזר היא כי חזקה על שב"ס שהוא מספק [לעורר] את האמצעים והטיפולים הנדרשים בהתאם להוראות הרופא המנתח". בהמשך לכך הבהיר כי השאלה הנדרשת להכרעה בשלב זה היא האם ניתן הנסיבות הקשור במצבו הרפואי של העורר, כמו גם חלוף הזמן שבו הוא שוהה במעצר, מפחיתה ממסוכנותו במידה המאפשרת את העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחויז השיב על כך בשלילה. בית המשפט המחויז ציין כי המידע המודיעיני שהוצע, שלפיו העורר ממשך בקשריו העבריים בין כתלי בית המעצר, ניתן תוקף למסוכנותו הנלמת מהנסיבות החמורים המיוחסים לו ולמידת הגבואה. על רקע זה, וחיף מצבו הרפואי המורכב של העורר, ציין כי לא ניתן לקבוע במידה המנicha את הדעת כי בעת הزادה מסוכנותו פחתה במידה ניכרת באופן המתה את נקודת האיזון לעבר הקלה בתנאי מעצרו. בית המשפט המחויז הוסיף כי מצבו הרפואי הנוכחי של העורר צפוי, ככל הנראה, להיות זמן, בשים לב ניתוח שעבור במטרה למניעת הידרדרות נירולוגית וכי מכל מקום הטיפול הסיועדי שזזוק לו העורר בשלב זה אינו מבסס את ההנחה שבשל כך קהטה מסוכנותו והתוترة תכליות המעצר.

17. להשלמת התמונה צוין כי ביום 18.1.2023 הוארך מעצרו של העורר, זו הפעם העשרים, בהסתמכו (בש"פ 351/23, השופט ד' מינץ).

טענות הצדדים בערר

18. העරר שבפני מכון כלפי החלטתו של בית המשפט המחויז, ובו חוזר העורר על עיקרי טענותיו. לשיטתו של העורר, שגה בית המשפט המחויז בקבעו כי מצבו הרפואי הנוכחי אינו מפחית ממסוכנותו. בהקשר זה נטען כי בית המשפט המחויז הטלם מחוות דעת רפואיות עדכניות שהוצעו בפנוי, ואף בחן באופן צר את מצבו הרפואי של העורר, תוך התמקדות בנитוח שעבור ומבליל להתייחס למכלול בעיותיו הרפואיות. בערר נכלל פירוט נרחב בדבר מצבו הרפואי של העורר, והוא דגש כי העורר מטופל במחלקה הסיוענית של שב"ס, שאינה אגף סגור. העורר מוסיף וטוען כי שיקומו צפוי להימשך תקופה ארוכה (לפי חלק מחוות הדעת החדשניים ארוכים ואף שנה), וכי יתכן שיובצעו התערבותיות כירוגיות נוספות בשלבים מאוחרים יותר.

19. העורר מוסיף וטעון כי חל שינוי נסיבות משמעותית באשר למסוכנותו, גם במנוחת מצבו הרפואי. זאת, בשים לב להערכת המסוכנות העדכניתה שהוגשה בעניינו, וכן על רקע טיפולים קבוצתיים ופרטניים שבhem השתף. עוד נטען כי חווות דעת פרטית שנערכה בעניינו, מצביעה על מסוכנות ברמה נמוכה הנשקפת ממנו בעת הנוכחית. העורר מוסיף וטעון כי לאחרונה שב"ס החל להקל בתנאי מעצרו באופן הדרמטי, לאחר שנים ארוכות שבהם הפרדה לנוכח המסוכנות נשקפה ממנו אז. לטענת העורר, תנאי הכליה העדכניים שלו הם "קלים בהרבה" מהתנאים שנקבעו עלי-ידי בית המשפט המחויז בחולטה מיום 18.1.2022, שבה הורה על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, ומאפשרים לו بكلות רבה למשמש את "ນבות הזעם" של המדינה בדבר קשריו עם גורמים עברייניים, לו רק חוץ בכך. העורר מדגיש בהקשר זה כי "למרות הפתיחות שמאפיינת את תנאי מעצרו בימים אלו - העורר לא ממש ולן ראשית תחילת ביצוע מעשה פלילי".

20. העורר מוסיף ועומד על הזמן הרב שהחל מזמן שעצר, אף בניכוי התקופה שבה ריצה עונש מאסר. בהקשר זה מצוין כי המועד הבא הקבוע לדין הוכחות הוא ביום 24.4.2023, לאחר המועד הצפוי להארכת מעצרו בפעם ה-21, וכי בשלב זה יהיה העורר במעצר, בניכוי ימי המאסר, כבר כמעט שלוש שנים. העורר שב ומדגיש שיתר הנאים בכתב האישום שוחררו למעצר אלקטרוני, חרף תסקרים שליליים שהוגשו בעניינים מטעם שירות המבחן, וכי הוא הנשם היחיד שמשיר לשבות גם ביום אלו מאחריו סORG ובריח - אף שהוא סובל ממצב בריאותי קשה במיוחד. העורר טוען עוד כי שימושם של יתר העדים צפואה להימשך לאחר פגרת הקץ ולתוך שנת המשפט הבא, ועל-כן סופו של הילך לא נראה באופק.

21. הדיון בערר התקיים בפני ביום 16.2.2023. במהלך הדיון שבבא-כווו של העורר על טענותיו כפי שהוצעו לעיל. הוא הוסיף, כי העורר נכנס לבית הכלא כאדם בריא, וכי תנאי המאסר (ולאחר מכן המעצר) גבו ממנו מחיר בריאותי כבד. עוד הוא טען כי הגם שהางף הסיעודי שבו הוא נתון כעת מנסה לספק את כל צרכיו, אין יכולתו לעשות כן, שכן הוא אינו ערוך למתן מעטפת שיקומית. עוד נטען כי לא ניתן להיתלות במסוכנותו של העורר, שהרי האגף הסיעודי הוא פתוח, ובכל זאת לא נמנע מהעורר לשבות בו. באת-כח המדינה, מנגד, התנגדה לעורר. לטענתה, שב"ס מספק לעורר את כל צרכיו, ומכל מקום המוגרת המתאימה לדין בכך אינה בהילך המעצר. היא טענה כי מסוכנותו של העורר נותרה גבוהה וכי היא אינה תלואה במצבו הפיזי. בעניין זה הוגש לעיוני חומר חסי במעמד צד אחד ביחס למסוכנותו של העורר.

22. במהלך הדיון הבהרתי לבא-כווו של העורר כי בשל מסוכנותו של העורר, יש קשיי ממשי להורות על שחרורו לחופת מעצר בבית חולים שיקומי, וכי לכל היותר עליו למקד את טיעונו באפשרות של מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. מילא, התבקש בא-כח העורר להבהיר אם העורר ערוך לאפשרות של שיקום במסגרת מעצרו במתכונת חז, לרבות הגיעו של רופאים ופיזיותרפיסטים למקום שבו ישנה.

23. ביום 17.2.2023 הגיע העורר הודעה, שבזה צוין כי שלושה גורמים רפואיים (כירופרקט, נירולוגית ופיזיותרפיסט המתמחה ברפואה אלטרנטיבית) הביעו נוכנות להציג תכנית טיפול ושיקום לעורר, ולהוציאו אל הפעול במקום החלהפה שייקבע.

דיון והכרעה

24. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, ועינתי בחומר החסוי שהוגש לעוני, באתי לכל מסקנה כי יש לקבל את העורר ולהורות כי המשר מעצרו של העורר יהיה במתכונת של פיקוח אלקטרוני, בכפוף לתנאים שייקבעו לעניין זה בבית המשפט המחוון.

25. נקודת המוצא לדין היא שלא ניתן להפריז במסוכנותו הרבה של העורר. המעשים המיוחסים לו מלבדם עליה במובהק. מסוכנות זו נתמכת גם בהתרשותו השילית של שירות המבחן והחשש הבהיר שהביע ביחס לאפשרות של הפרת תנאי המעצר במקרה של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. מסוכנותו נלמדת גם מן המידע שהוגש לעוני, וביחס לכך אין לי אלא לחזור על הפראפרזה שנמסרה בדיון, שלפיה "נכון לסייע לסיום המחלוקת הראשונה של שנת 2022 לעורר מעורבות בסכסוכים אלימים, בנסיבות כוונות פגעה באחרים ובו. המידע מבוסס על מספר מקורות אמינים. להערכת גורמי המ鏗יע, המידע מגיעים באופן בלתי תלוי, גם מהמשטרה וגם משירות בית הסוהר". איני מקלה ראש בדבר. עם זאת, אני סבורה שבשלב הנוכחי יש מקום ליתן משקל לעוד מספר שיקולים.

26. אפתח בכך שמסוכנות גבוהה ביותר יוסה גם לחלק מהנאשמים האחרים בכתב האישום, שהועברו זה מכבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. הטעם לאבחנה בין העורר לנאים האחרים היה פרק הזמן הארוך באופן משמעותי שבמהלכו נשללה חירותם, בהשוואה לעורר, שבמשך חלק מתקופת מעצרו ריצה כאמור במקביל עונש מסגר עלייו בגין הרשעתו בתיק אחר. ואולם, בשלב זה, החלפו קרוב לשוש שנים מאז שהעורר סיים לרצות את מאיסרו, ובכל אותה תקופה הוא היה נתון במעצר מלא. על כך יש להוסיף כי אין צפי לסייעו של המשפט בעתיד הנראה לעין. כפי שקבעתי בעניין של שותפיו של העורר בכתב האישום, תקופה מעצר ממושכת והתארכות של הליכי המשפט עשויות להטות את נקודת האיזון לטובת שינוי מתכונת המעצר, לרבות בדרך של פיקוח אלקטרוני (בש"פ 3459/21 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (30.5.2021); בש"פ 1204/22 מדינת ישראל נ' פוגל, פסקה 13 (7.3.2022). כן ראו והשוו: בש"פ 85/21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה, פסקה 10 (19.1.2021); בש"פ 8459/20 מדינת ישראל נ' פלוני-17 אח', פסקה 37 (28.1.2021)).

27. אכן, אני נוטה לסביר כי בכל הנימוקים הללו, בעומdam לבדם, לא היה כדי להטות את הcpf. אולם, בנסיבות דין אי אפשר שלא להביא בחשבון את מצבו הרפואי המורכב של העורר. בית משפט זה נדרש בעבר לדון בעניינים של עצורים עד תום ההלכים הסובלים ממצבה רפואי מורכבת או מסכנות חיים, והכיר בכך שمبرים מיוחדים אלו עשויים להצדיק העברה למשרר בפיקוח אלקטרוני (ראו והשוו: בש"פ 20/20 6176 ברלנד נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.9.2020)). בעת הנוכחי, התרשתי כי עניינו של העורר הוא אחד מהמקרים הללו. מבלתי פרט, על מנת שלא לפגוע בפרטיו, די יהיה אם אומר כי הגם שהעורר אינו נתון בסכנות חיים, צפוי לו תקופה של שיקום ממושכת ומורכבת, שתוצאותיה אינן מוגבלות. אף שאינו מטילה דופי במאיצים הרבים של שב"ס לספק לעורר טיפול רפואי מסור, מובן כי תנאי המעצר אינם מיטיבים עמו, בלשון המעתה. הוא אף נשחק מההתללוות החוזרת ונשנית בין הדיון במצבו הרפואי בהילך הפלילי ובHALIC המינהלי. מכל מקום, לעת ההז, הצטברותן של הנסיבות בעניינו של העורר, מחייבות שנייה.

28. אציג שוב כי לא נעלה מעוני מסוכנותו הרבה של העורר. כאמור, זו נקודת המוצא לדין. מענה לכך יימצא בתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, שטריכים להיקבע על-פי רף מחמיר ביותר.vr, לשיטתי, יש לקבוע כי על העורר יפקחו בכל עת שלושה מפקחים (כפי שנקבע תחילה בעניינים של שותפיו בכתב האישום). מידת התאמתם של

המועדדים למלאת הפיקוח תיבחן על-ידי שירות המבחן, אשר יגיש בעניין תסקירות משלים לבית המשפט המחויז עד ליום 2.4.2023. מועד זה נקבע בהתחשב במצב הרפואי של העורר, יש לעשות כל מאמץ לעמוד בו. כמו כן תוגש לבית המשפט המחויז חוות דעת של מנהלת הפיקוח האלקטרוני באשר להיתכנות המעוצר במקומות החלופה שיוצע על-ידי העורר. לאחר שיגשו התסקירות חוות הדעת, יקבע בית המשפט המחויז דין שאליו יתיצבו המפקחים המוצעים על מנת שיעוכל להתרשם מהם. כמו כן יקבע בית המשפט המחויז ערביות כספיות גבוהות ביותר שיפקדו העורר והמפקחים להבטחת תנאי המעוצר.

29. העරר מתקבל אפוא במובן זה שהתיק יושב לבית המשפט המחויז, אשר יבחן את ההיתכנות למעוצר בפיקוח אלקטרוני וידון בתנאי המעוצר, כאמור בפסקה 28 לעיל. עד להחלטתו של בית המשפט המחויז יוותר העורר במעוצר מאחורי סוג ובריה.

ניתנה היום, י"ד באדר התשפ"ג (7.3.2023).

שפט